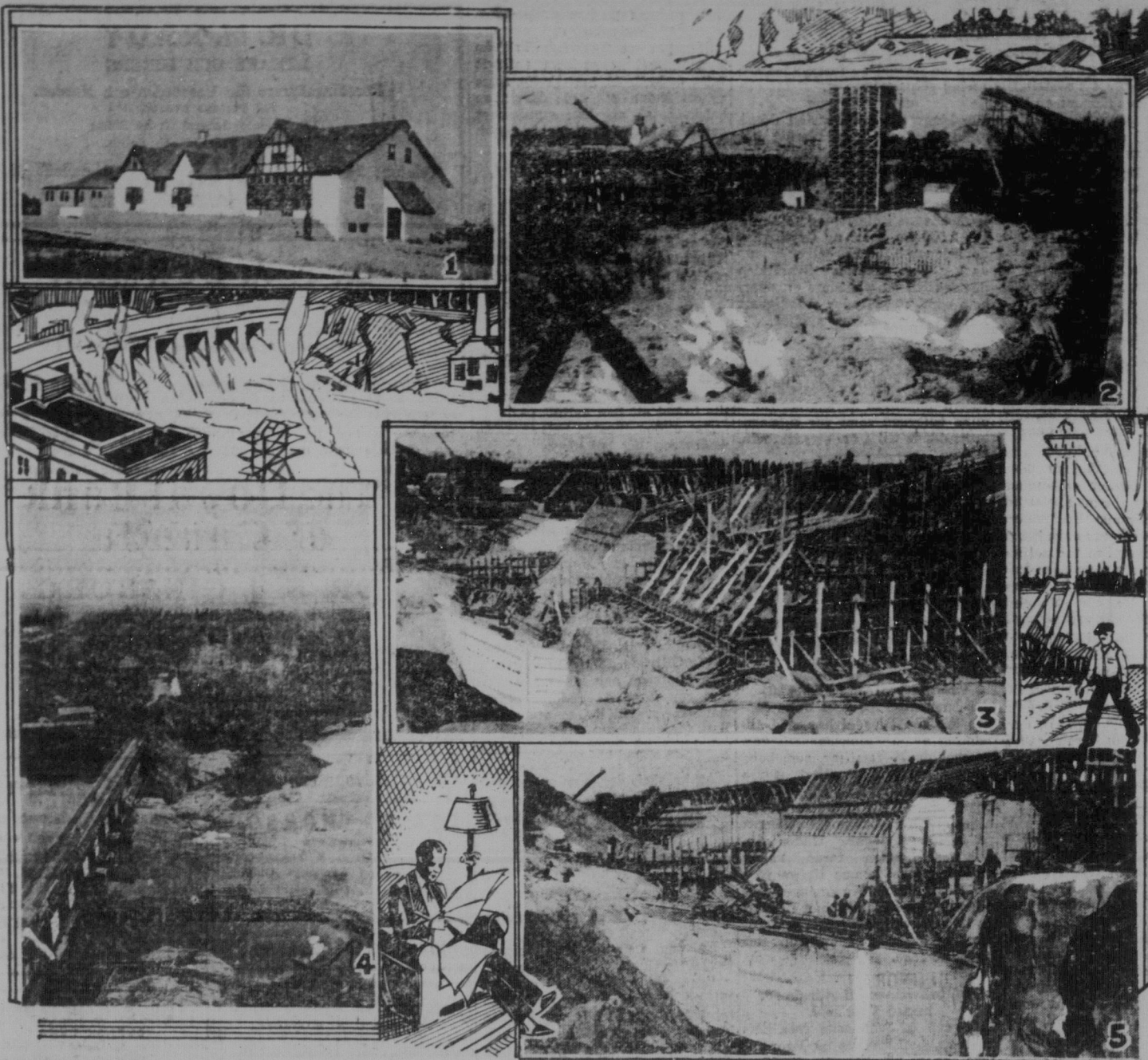

Kring Seven Sisters-fallens utbyggande.

Ovanstående fotografi utgör en serie bilder från de raskt framskridande arbetena med Seven Sisters-fallens utbyggande. Bild 1. Vi-

sar handelsbutik, lokstallet, kontorsbyggnaden samt det blivande stadsplanerna. Bild 2. En tomt för kraftstationsom-

rådet. Bilden är tagen från fängdammens på uppströmsidan. 3) Utsikt över dammens bäddavlopp, sedd från södra stranden. 4) Totalvy

av kraftverksanläggningen tagen från toppen av distributionstornet för betong. 5) Betongblock gjutes i en försänkning i berget och den

lägre delen av 47-fots sektionen av dammen. Södra ändan av överfallsdammen.

Arbetet med Seven Sisters-fallens utbyggande fortgår, enligt vad som meddelats från entreprenörsfirman, synnerligen jämnt och tillfredsställande. För närvarande har byggnadsfirman the Northwestern Power Company Limited, vilken som bekant utför konstruktionsarbetena, en stab på 700 man i full sysselsättning. Vår sagesman meddelar vidare, att Seven Sisters-anläggningen är unik så till vida som den kommer att ha betydligt högre fallhöjd än någon annan propeller-turbin. Great Falls-kraftanläggning var också ett banbrytande företag, då den vid tiden för sin fullbordade hade den största propeller-turbin, som hittills kommit till användning. Det kan här vara av intresse, särskilt för oss svenskar, att påpeka, att för oss svenskar, att påpeka, att största propeller-turbin och betydligt större än både Great Falls och Seven Sisters.

Såväl huvudfångdammerna som sidedammarna vid Seven Sisters äro sedan en tid färdiga. En del av bäddavloppssektionen på södra stranden är också i det närmaste betonggjuten, och för närvarande är man sysselsatt med att gjuta norra delen av den södra fastadammen. Formarna äro redan klara och på plats och golvet i intagsdammerna för de första tre låns pumpad och av grundgrävningen är mer än hälften gjord. Utgrävningarna för den södra jämförslidammen ha redan tagit sin början och gå raskt undan. Man väntar att de tre första aggregaten, som komma att utveckla en sammanlagt styrka av 112.500 hkr., skola komma att tagas i bruk sommaren 1931.

Kraftverkets nödiga ekonomihyggnader äro också uppförda och utgöras av hotell, stabshus, butik och postkontor, kontorsbyggnad och garage, sjukhus och 12 mindre villor i stuccoutförande. Anläggningsmaskiner och utrustning äro synnerligen stor areal. Särskilda byggnader ha uppförts för respektive ändamål. Så tex. har man uppfört särskild anläggning för betongblandning med ett 260 fot högt torn för distribution av betongen. Vidare, har man särskild plats för stenkrossning, smedja för skärpning av borrar, kompres-

soranläggning, maskinbod snickarverkstad och smedja, magasin och förrådshus. För belysning och kraft har man sört genom anläggande av en understation, som lämnar en kraft av 2.000 hkr. genom avledning av kraftledningen mellan Pinawa och Winnipeg. Entreprenörsfirman har för eget bruk tillfälligt uppfört kontorsbyggnader, baracker och matsal för arbetarna.

Stenarbetargänget arbetar i dubbla skift. Under vintern komma formidliga betonggjutningsarbetena att för någon kortare tid upphöra. Formar komma då att uppföras och utgrävningsarbeten företagas såsom förberedelse till vårens gjutningsarbeten. Det låga vattenståndet i floden har betydligt underlättat arbetets framskridande och byggnadsfirman förklarar, att allt gått programligt.

Winnipeg Electric kommer att omsätta ungefär 20 millioner dollar på utbyggandet dessa fall, vilket betyder 225.000 hkr. elektrisk kraft för Manitoba.

Pension åt de blinda.

Mr. P. E. Layton, president i Canadian Federation of the Blind, önskar härigenom uttala sin önskan att erhålla upplysningar angående alla blinda personer i Dominion, vilka äro i behov av pension.

Vid insändande av fullständigt namn och adress torde också anledning till pensionens begärande angivas, jämte upplysningar beträffande antalet av vederbörande beroende personer, nuvarande lönevilkor och andra uppgifter, som kunna anses vara av värde. I synnerhet bör särskild uppmärksamhet ägnas uppgifterna om skälen för statsunderstöd, alldenstund dessa i väsentlig grad underlätta ansökans beviljande.

Federationens styrelse kommer att hålla ett sammanträde i Ottawa i början av januari. Fullständiga upplysningar och meddelanden böra alltså snarast möjligt insändas till huvudkvarteret Canadian Federation of the Blind, Sherbrooke street, West, Montreal.

Pionjärprästen.

Rev. S. A. Martin berättar om sitt arbete bland nybyggare i Norra Manitoba.

Översättning för S. C. T. av Nils E. Johnsson.

Den historiska dag, då meddelande att Hudson Bay's järnvägs-linje utan vidare uppskov skulle framdragas direkt till Hudsonviken, blev också en märkesdag för "The United Church of Canada".

Som då med hangivenhet och med sant kristligt nit begynte sitt uppförande och välsignelsebringande arbete till frömmen för dem, vilka i tusentals komma upp till detta nyöppnade land för att söka arbete och äventyr.

Om livet däruppe, om arbetet, sina intryck och upplevelser berättar pastor Martin i korta drag följande: "Jag har sett dessa män, som komma hit upp. De tillhoro snart sagt varje samhällsklass och representera snart sagt varje land i världen. De kolla hit för att söka arbete, för att söka guld, här där millioner dollars ligger fördolda i jordens inandömen, här i metallernas land — norra Manitoba. Man har sagt: "Vi stå skuldra vid skuldra med den vida världen å järnvägen till Hudson Bay", och detta är sant i mer än ett avseende.

Som präst är det min plikt, att hålla kontakt med över två tusen arbetare, spridda över en sträcka, vars längd uppgår till 570 engelska mil, norrut från The Pas, Hudson Bay järnvägs-sysselsätter för närvarande, dessutom en arbets-stab på femhundra man, förlagda till Fort Churchill. Alla dessa män stå under min prästerliga vård — alltså ett ganska stort ansvar, som vilar på mina skuldror.

Det betyder för mig att ständigt vara på resande fot, att icke ha en stadig bostad. Man får offra

den egna bekvämligheten. Resorna företagas ej i eleganta och bekväma Pullmanvagnar. En enkel packning och en god sovsäck är hela utrustningen.

Under utövandet av mitt ämbete, har jag cängen gång nödgats vandra längs järnvägslinjen till destinationsorten, då det varit omöjligt att nå den på annat sätt. Jag har haft tillfälle anlita alla slags kommunikationsmedel här uppe i norr. Jag har förtas med de enkla handdrivna och med de snabbare motordrivna dressinerna. Jag har åkt skjut och långt. Jag har fått följa med de lagsamma arbetsloken. Allt detta för att sprida religiös kunskap och för att hålla föredrag i mera allmänna ämnen. Jag har hållit predikningar och föredrag i enkla godsfin-kor, på blandade tag och på det historiskt bekanta "Muskegrain" — träskäget. Mina lyhördare ha alltid varit intresserade och uppmärksamma. De ha mottagit varje ord med en glädje, som förklaras av den dagliga kontakten med den yttre världen.

Det är så långa avstånd mellan de skilda kolonierna. Det kan alltså sällan bli regelbundna gudstjänster å varje plats. Under resorna har jag ofta fått reda mig en bädd på ett vagns-golv eller i de enkla och obekväma britsarna i rallaretagens vagnar. Jag har varit med om att åka i kabyssen i flera dagar för att nå ett litet ensligt tjall långt ut i ödemarken, dit jag kallats å tjänstens vagnar. En mörk iskall vind, nästan följt taget över skelettjarnvägen med en hastighet av över 80 engelska mil i timman mot ett av-

lägset mål, för att slutligen på destinationsorten, någonstädes i ödemarken, där en olycka inträffat. Det är tacksamt att leva och verka bland män fjärran från civilisationen och att med dem dela sorg och glädje. Min plikt är ibland att sprida ord av glädje och hopp till någon nedtryckt och modstulen person, som fallit offer för någon av de frestelser, för vilka vi människor så ofta utsätts.

Jag måste alltid ha till hands litteratur — ej enbart religiös sådan — att överlämnas till dem, som hungrar efter något att läsa. Det är all slags litteratur icke endast på engelska språket utan på alla jordens tungomål.

Min plikt är också att hålla möten, icke i vackra kyrkor utan i godsfinkor under förflyttning. I matsalar och enkla timmerkojor. Vidare har jag att besöka och trösta sjuka, som ligga ensamma och övergivna i arbetarkasernerna, att överleva i den tragiska stund, då olyckan inträffat. Jag håller den starka mannens hand, som nu döende, för kanske mindre än en timme sedan med gästfrihet inbjöd mig att dela hans måltid. Jag är närvarande då självförfäddare så bringat livet till ett slut och många andra tragiska tillfällen.

En och annan gång faller det på min lott att ge en fläkt av civilisationen här långt ifrån åt en enkel begravningsakt. Jag har att läsa de kända och hårda orden: "Av jord är du kommen, till jord skall du åter varda".

Jag har måst skriva till The Home Mission Board efter hjälp och medel till uppförande av en byggnad för att möta behoven av religion och skolorundervisning. Särskilt vid ett tillfälle var detta falllet. Det var i staden Mile Post 327. Samhallena häruppe i de öde vildmarkerna, dit civilisationen så nyligen trängt in, ha ännu icke erhållit några bestämda namn. Övan nämnda byggnad blev uppförd på rekordtid. Det tog endast tre veckor i anspråk. När familjerna sedan anlände var allt redo för att tillgodose deras behov av undervisning åt ungdomen. Kyrkobyggnaden tjänar nu som skollokal och samlingsrum för religiösa möten. Allt är en smula primitivt men praktiskt ordnat.

Ask for Pelissier's
"COUNTRY CLUB"
PHONE 4-41-111
BREWERY AT OSBORNE & MULVEY

Camrose-nytt.

Våra församlingar här hade verkliga högtidsstunder under missions-mötet i oktober. Som pastor Alb. J. Lundgren deltogare meddelat ärom till tidningen, vill jag här endast uttala en bön, att Gud, som allena förmår välsigna, måtte välsigna det under mötet utsädda Guds ordet.

Söndagen den 10 november var särskilt en stor högtidsdag för Fridhems församling i Camrose. På eftermiddagen konfirmerades då sju ungdomar efter att vederbörande ha blivit undervisade i kristendomens huvudläror av missionär Elna Johnson. Det må sägas till hennes beröm, att det av konfirmerationsförhöret framgick, att konfirmanderna blivit väl bekanta med Guds ords huvudsakligheter. Miss Johnson hade ju särskilt till sin uppgift att hos de unga utveckla det inre behovet, att lära känna Gud och den Han sänt haver. Jesus Kristus. Konfirmanden skedde på engelska språket och förrättades av pastor O. Eklund. Undertecknad var även närvarande och utdelade biblar och certifikat till konfirmanderna samt en gåva eller konfirmandsbok i form av en andaktsbok från miss Elna Johnson.

På eftermiddagen kl. 3 firades gudstjänst i förening med naturvårdsgång. Skrifttalet hölls av pastor Eklund. Undertecknad predikade över dagens högmässotext och påpekade särskilt med tillämpning på dagens betydelse såsom konfirmandsdag nödvändigheten för de unga att under livets alla växlingar vara trogna Guds ord och efterföljelse av Herren och Prästen. Rätt mycket folk hade samlats vid både för- och eftermiddags gudstjänster.

Jag har följt dessa människor, om vilka världen sade: "De försöka att göra det omöjliga. De tro sig kunna lägga ett band av stål över frusna träsk i ödemarken." Men människorna allt betvingade energi har emellertid burit frukt och givit drivkraft för arbetena på Hudson Bay-linjen. De ha pågått under höstmånaderna och i vinterns stränga kyla intill den 3 april 1929 kl. 10.30 f.m. då den sista rälsen lades vid post 510 i Churchill, ungefär en halv mil från den kaj, där ångarna senare skola lasta Västra Canadas produkter för skeppning till alla världens länder och marknader.

Byggnadsmaterialet till den första kyrkan i Fort Churchill anlände den 30:de april 1930, några dagar före en oerhörd svår storm, som rasade i flera dagar. Jag hade att i likhet med mina föregångare och kollegor inom missionsområdet i Canada bli kyrkans arkitekt och byggmästare själv. Den 16 juni 1929 blev kyrkan invigd, och jag hoppas att den kommer att bli ett andligt centrum i Fort Churchill också för dagar som komma.

Jag har nu tjänstgjort såsom präst häruppe i mer än två och ett halvt år. Det privilegium, jag erhållit av The United Church of Canada" att arbeta som dess missionspräst här i norra delen av Manitoba, har fört mig i kontakt med personer ur de bästa familjer i Canada och andra länder.

Det hårda och ansvarsfulla arbetet, som krävt så mycket uppföring och orsakat så många strapatser, har givit mig tillfälle att se skuggan av Den Allsmäktige. Det är lön nog för mig."

Av en händelse kom jag att läsa dessa rader av Rev. S. A. Martin och beslöt mig för att översätta dem. Historiskt sett kunna de ju vara av ett visst värde, eftersom de beskriva en av de ståtligaste tvecklingsepokerna i Canadas ekonomiska historia. Det är underligt men sant, att personer, vilka långa varit uppe i norr i ofta de svåraste omständigheter, ha en viss längtan efter religion. De se i prästen en vän och lärare, värd respekt och vördnad. Vilken uppföring det innebär att leva här uppe i obygdena fjärran från all civilisation och bekvämlighet kan ej den första, som ej sett förhållandena på nära håll. Det är emellertid nödvändigt för civilisationens utbredning att några bliva pionjärer.

Om någon person har någon sådan bekant eller vän uppe i dessa bygder skulle han eller hon göra vederbörande den största glädje genom att sända en bok eller en tidning ditupp. Saknaden av litteratur är oftast det värsta för dem, som vistas däruppe.

Det är att förmoda, att vad som då förehades må lämna outplånliga intryck å såväl konfirmander som de närvarande i övrigt.

Onsdagen den 13 november organiserades en ungdomsförening inom Fridhems församling. Mötet hölls i kyrkan under rätt god anslutning. Alla syntes vara ganska intresserade av företaget, vilket bådade en god framtid för församlingens ungdomsverksamhet. Söndagen den 24 november höll föreningen sitt första regeljära möte. Kyrkan var till trängsel fylld. Ett gott program genomfördes. Bl. a. var folkhögskolelärare E. Sweden från Sverige, som för närvarande uppehåller sig i Camrose, tillstades och frambar en hälsning från det gamla hemlandet. S. raklit glivande var den goda musiken, utförd av nybildad orkester. Det kan sägas att mötet såväl andliga som pekuniära behållning blev en succés.

Våra bygder ha också hemsökt av sjukdom. Gamla mrs. A. H. Mikkelsen har varit sängliggande en längre tid. MA Herren vara med henne i hennes lidanden, och när tiden är inne förlösa henne och geva henne den trogna tjänarinnans lön. Prästen Elna Johnson har också varit sjuk. Hon har vårdats hos vännerna Oskar Baris. Utan tvivel har hon där varit föremål för både kärlek och deltagande. Mrs. Baris lyvar särskilt för verksamheten inom pastoratet. Hon var som bekant före sitt nuvarande äktenskap, gift med framtidne pastorn Leonard Heiner.

Sjukdomen här i trakten har givet inverkat på andaktslivet till publika möten och till skolorna.

MA Gud i allt välsigna vår kyrkas verksamhet, så att hon i allt kan fylla sin höga bestämmelse, att här i tiden fostra barn för den saliga Ewigheten.

C. G. G. Grönberg.

Magsår "Under omkring två år led jag av någon magsårsmaga," skriver Mrs. Chr. Sallier, Willa, N. Dak. Doktor sade att jag hade magsår, men hans medicin bragte mig ingen lindring. Några få flaskor av Dr. Peters Kuriko ha återställt min hälsa fullständigt. De snabba resultat, som ernas med denna tillförlitliga örtmedicin vid åkomor i matsmältningssystemet, ha förvånat många. Den starka magen, ökar avsevärdt av magsaften samt påskyndar upptagandet av de livgivande ämnena. Den säljes direkt, icke genom apotekerna. För upplysningar tillskriv Dr. Peter Farnhey & Sons Co., Chicago, Ill. Leverera tillfritt i Canada.

LINDAHL BUHR & STEFANSSON
Skandinavisk Advokatbyrå.
SOLICITORS — BARRISTERS
— NOTARI PUBLICI —
Assistent: e.o. hovrättsnotarien jur. kand. Peter A. Fries.
709 Mining Exchange Building,
Winnipeg, Man.
Telefon: 24 963.

BÖCKER OM CANADA
Vännerström, I, Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.
Nelson, H. Canada, nybyggandet. Rikt illustrerad och med tio plancher. Ytterst intressant. Pris: \$2.25.
Böckerna expedieras mot insändandet av beloppet. Katalog gratis på begäran.
ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
561 Third Avenue
New York City.

Korrespondensklubb
För skandinaviskt samarbete.
Adress:
H. O. S. S. — Chain.
Sanford, Man., Canada.
Avgift: Herrar \$1.—; damer 50c.
plus 2c frimärke.
Upplysningar 10c.

När Ni handlar, tala om
att Ni såg annonsen i S.C.T.